

Wandelen om te verdwalen

TEKST EN FOTO'S
CAROLINE BOUDRY

‘Elke wandeling is anders. Je weet waar ze begint en eindigt, maar je weet nooit wat je tussenin zal beleven en wat de kinderen zullen ontdekken’, zegt kinderbegeleider Sabrina Laune. Op stap door het bos, een zwerftocht vol verrassingen.

‘Elke dag naar buiten’ is het motto van alle medewerkers in De Knuffelboom XL. ‘Kinderen hebben de buitenervaring nodig. Ook al kunnen we de leefruimte goed verluchten en heeft elke leefgroep een aparte tuin, eropuit trekken met kinderen is een heel andere beleving. We wandelen daarom vaak naar het speelbos of naar het grote bos’, vertelt Sabrina. ‘Ik loods de kinderen naar de rand van het bos, daarna zijn zij de gidsen.’

Wandelen van A naar Z

Volwassenen wandelen van A naar B, maar kinderen hebben tijdens de wandeling geen vooraf bepaald doel. Zij kiezen de kronkelende paden tussen plassen en takken, berm op en berm af. Ze lopen, springen, ruiken en wriemelen met hun handen door de bladeren. Amely zwaait met een tak in het rond: ‘Kijk eens wat een grote tak!’, zegt ze trots, en ze sleept die achter zich aan. Junot volgt haar voorbeeld. Ze zoekt ook

een tak tussen de struiken, duwt die voor zich uit en kerft al stappend strepen in de bladeren. In het bos is elke tak interessant. Ertugrul is nauwelijks bij te houden. Hij kijkt om, en wacht op zijn vrienden. En dan gebeurt er iets magisch: Ertugrul wordt verblind door de zon. Hij houdt halt, sluit zijn ogen en blijft zo een hele poos staan. ‘Zo’n mooi moment, je ziet hem genieten’, zegt Sabrina. ‘Elke wandeling is anders. Je weet waar ze begint en eindigt, maar je weet nooit wat je tussenin zal beleven en wat de kinderen zullen ontdekken.’

Nieuwsgierig als een kind

Als je observeert hoe de kinderen de natuur beleven, ontdek je andere sensaties. Je ervaart zon, wind en het kraken van de bladeren onder je schoenen helemaal anders. ‘Zullen we kastanjes en takjes in de tas stoppen?’, stelt Sabrina enthousiast voor. ‘Dan tonen we straks binnen onze schatten aan de andere kinderen.’ De kinderen speuren de grond af, maar er zijn geen kastanjes te vinden. ‘Zullen we dan andere dingen zoeken?’, suggereert Sabrina. Amely wil haar tak in de tas stoppen, maar die is veel te groot. Junot stopt er een kei in en Ertugrul vult de verzameling aan met een

‘In het bos is elke tak interessant’

handvol bladeren. Even later ontdekken Ertugrul en Amely een grote berg met verhakkelde takken. Maar als ze naar die berg willen stappen, moeten ze eerst wel een moeilijke tocht ondernemen door het hoge gras. Dat lukt, en in een oogwenk zit de tas vol houtblokjes.

Mol maakt berg

‘Tractor!’, roept Amely plots uit. Ze wijst met haar vinger naar de diepe bandensporen. ‘Goed gezien’, zegt Sabrina. ‘Die grote sporen zijn niet van een kleine auto, maar van de grote banden van een tractor.’ Ondertussen schept Amely aarde op met haar beide handen. ‘Zo’n grote berg!’, roept ze uit. ‘Deze berg aarde is een molshoop’, zegt Sabrina. ‘Hier woont een mol onder de grond, en af en toe komt die even piepen, maar alleen als er niemand is. De mol heeft ons nu vast gehoord. Hij zal diep in zijn holletje zitten.’ Amely houdt de aarde goed vast. Die wil ze zeker laten zien aan haar vrienden.

Kijken, zoeken en vinden

De wandelaars zijn op de terugweg. Ze lopen in hun eigen voetsporen, hun ogen speuren nog steeds de grond af, op zoek naar schatten. Junot vindt een kastanje, toont hem aan Sabrina, en daarna verdwijnt die in de tas. Amely geeft haar aarde aan Sabrina. Ertugrul, Junot en Amely vinden nu de ene wilde kastanje na de andere. Ertugrul neemt de bolsters voorzichtig vast en stopt die in de tas. ‘Dat is toch bijzonder, daarnet vonden we geen enkele kastanje en nu vinden we er wel honderd, verstopt onder de bladeren, vertrappeld in de aarde! Op de terugweg waren we duidelijk meer gefocust op zoeken en vinden.’ 🐿

Met dank aan de kinderen en kinderbegeleider van de groep De Bijtjes, groepsopvang De Knuffelboom XL, Gent.